

B 17

LAETRIL

Vitamin B17

Pre pedeset godina sintetizovan je vitamin B17 pod imenom Laetril odnosno Amigdalín.

Učinio je to biohemičar Ernst. T. Krebs.

Njegova borba da se ovaj prirodni lek protiv raka zvanično prihvati, trajala je u periodu od pedesetih do sedamdesetih godina prošlog veka.

Bila je to borba entuzijasta - lekara, biohemičara i nekih novinara da plasiraju teoriju po kojoj je "opaka bolest" – rak, zapravo samo jedna avitaminoza, odnosno hronični poremećaj metabolizma izazvan nedostatkom jednog vitalnog sastojka u ishrani.

Na žalost, globalizacija, kao proces u kome multinacionalne kompanije sve više preuzimaju kontrolu i nad lekovima i nad svetskim medijima, zapečatila je protok svih informacija koje mogu naneti štetu interesima svetskih farmaceutskih profitera. Pojava teorije doktora Krebsa i njegovog alternativnog leka pod imenom Laetril, od strane američke Administracije za ishranu i lekove (FDA) nazvana je "šarlatanstvom" i "prevarom".

Gradjanima je predočeno da je lek otrovan i opasan.

Tako je priča o vitaminu B17, Laetrilu, Amigdalínu (svi nazivi označavaju isto) - zapečaćena.

Ali, pojavom Interneta, koji se teže može kontrolisati, ponovo je otvorena priča o Ernstu T. Krebsu, Džonu Berdu, Ralfu Mosu i drugima, kojima je etika bila ispred interesa.

O svemu ovome pisao je u svojim knjigama »Politika u lečenju raka« i »Svet bez raka«, Edvard Griffin.

Evo te priče.

KAKO NASTAJE RAK?

Danas je uglavnom poznato da rak nastaje kada neke ćelije u organizmu, koje su do tada radile sasvim normalno, počinju iznenada nezaustavljivo da se umnožavaju. Kao uzročnik navodi se virus, razni kancerogeni elementi ili neka spoljna trauma.

Zna se, takodje, da je rak bolest civilizovanog čoveka, i aktivira se brojnim stresovima i otrovnim materijama, a bez kojih je savremeni život postao nemoguć.

Kozmetika, veštački konzervansi, zagađena voda, duvanski dim, industrijska čadj...

Evidentno je i da postoje mnogi slučajevi kada dolazi do povlačenja malignog oboljenja. Skoro sva iskustva onih koji su primenili u lečenju neku alternativnu terapiju, i koja se pokazala uspešnom, otkrivaju promenu ishrane.

Po shvatanju doktora Krebsa rak je kompleksan hroničani poremećaj metabolizma u čitavom organizmu. To je bolest koja obuhvata čitav organizam, iako se prvo pojavljuje samo na nekom delu tela, odnosno nekom organu.

Zbog ovakve manifestacije bolesti često je pristupano hirurškom uklanjanju vidljivog obolelog tkiva, zračenjem okolnih ćelija na mestu rasta kancerogenih ćelija, hemoterapiji.... Time je zapravo tretirana posledica bolesti, dok je uzrok opstajao.

ZAŠTO SE ĆELIJE NEKONTROLISANO UMNOŽAVAJU?

U ljudskom telu postoje hiljade ćelija koje su na neki način ostale "zarobljene" u stadijumu embriona.

Nazovimo ih ovde jednostavno "univerzalnim ćelijama".

One služe za popravku eventualno oštećenih delova tela.

Na primer, kada dodje do loma neke kosti, ove ćelije se transformišu u koštane ćelije i popunjavaju pukotine u kostima.

Ako dodje do oštećenja nekog mekog tkiva, ove ćelije se pretvaraju u ćelije adekvatne tom tkivu.

U slučaju gubitka krvi, "univerzalne ćelije" se transformišu u ćelije krvi.

Kada dodje do fizičke traume ili hemijskog debalansa u organizmu ove ćelije se formiraju i aktiviraju povećanje nivoa estrogena i ostalih steroidnih hormona kako bi se stimulisao njihov dalji rad na poslovima zamene uništenih ćelija.

Kada se oštećeno tkivo ili kost potpuno regeneriše ili se organizam vrati u normalni hemijski balans, proces umnožavanja ovih "univerzalnih ćelija" se zaustavlja.

Ako je, međjutim, hemijski balans u organizmu i dalje poremećen, ove ćelije nastavljaju i dalje da se razmnožavaju.

Dobročudni tumori i polipi su znak da je proces jedne takve obnove zaustavljen, ali sa malim zakašnjenjem.

Kada se kaže da je rak posledica stresnog načina života, dolazi zapravo do energetskog i hemijskog debalansa i to je "okidač" koji aktivira "univerzalne ćelije".

Prvi poremećaj koji dovodi do bolesti je poremećaj u vibraciji našeg energetskog polja.

Taj poremećaj dovodi do poremećaja u biološkoj ćelijskoj frekvenciji te ona prelazi u svoj patološki oblik.

Poremećaj u ćelijskim signalima dovodi i do poremećaja u biokemijskim procesima u telu i do poremećaja u ćelijskom disanju.

Da bi ćelija bila zdrava ona mora uzimati kisik AEROBNO, spaljivanjem glukoze i samo u tom slučaju njen pH je 7,4-7,7.

No u slučaju poremećaja ćelija počinje disati ANAEROBNO, uzimati kisik fermentacijom glukoze, kao nuz produkt stvara se velika količina mlečne kiseline što dovodi do pada pH.

Kada pH padne na pH 6 – 6,5 ćelija postaje maligna za 48 sati.

Poremećaj vibracionog polja se mora dovesti u ravnotežu RIFE GENERATOROM, a Generatoru će najveću podršku pružiti B17.

Zato pročitajte tekst koji sledi.

Te kancerogene ćelije nisu strano telo u organizmu i ne mogu se nazvati u tom slučaju bolešću.

Sa biohemijskog gledišta kada počinju da se razvijaju u kancer, one postaju strano telo.

Postojanje ovih "univerzalnih ćelija" otkrio je još 1902. godine profesor iz Edinburga Džon Berd.

On je uočio ogromnu sličnost između pre-embrioničkih ćelija i ćelija raka.

On je ove ćelije nazvao tropoblastima.

Te ćelije, upravo svojom sposobnošću da se veoma brzo umnožavaju, odmah nakon oplodnje formiraju placentu i pupčanu vrpцу, omogućavajući embrionu da se dalje hrani i razvija čvrsto prikačen za zid materice.

Kada se, nakon osam nedelja kod embirona razvije pankreas i on počne da luči svoje enzime, ove ćelije iznenada prestanu da se umnožavaju.

Tako je Berd otkrio da dalje umnožavanje ovih ćelije sprečava upravo jedan enzim koji nastaje u pankreasu.

Ako je imuni sistem organizma oslabljen zbog loše ishrane, ili je starenjem smanjeno lučenje enzima iz pankreasa, stresom ili traumom aktivirane ove ćelije počinju da se umnožavaju, ali ne mogu da se zaustave.

Zato je prvi zadatak u terapiji kancera snabdevanje organizma svim potrebnim hranjivim sastojcima kako bi se svi hemijski procesi stabilizovali čime bi se zaustavilo umnožavanje kancerogenih ćelija.

Drugi zadatak je njihovo uništavanje.

Ernst T. Krebs, koji je prethodno izdvojio i vitamin B15, analizirajući razne avitaminoze u ljudskom organizmu uočio je neke sličnosti.

Tako nedostatkom vitamina C nastaje poremećaj poznat kao »skorbut«, nedostatak PP vitamina nastaje » pelagra«, avitaminoza B1 - berberi itd.

Sve ove bolesti nastaju iznenada, bez ikakvih prethodnih znakova.

Čovek je danas zdrav, a već sutradan može biti smrtno bolestan.

Organizam jednostavno nema nikakvu reakciju, nikakvo upozorenje, kao kod dejstva nekog virusa ili bakterija.

Za oporavak od "skorbuta", na primer, potrebno je nekoliko dana, ili samo nekoliko sati davati veće doze vitamina C i veoma teški simptomi bolesti iščezavaju.

Javljaju se ponovo samo ukoliko opet dodje do vitaminskog deficita.

Analizirajući pojavu raka, Krebs se zapitao da li je dovoljno da se čovek samo izloži kancerogenom aktivatoru, na primer duvanskom dimu, nekoj hemijskoj supstanci ili da doživi neki jači psihološki stres?

Ili kako to da neki ljudi u istim situacijama reaguju kancerogeno, a neki ne?

Po doktoru Krebsu rak nastaje isključivo kada u organizmu već postoji hroničan poremećaj metabolizma, odnosno kada jedan od vitalnih sastojaka duže vreme nedostaje.

Kancerogene materije su samo »okidači« koji pokreću »univerzalne ćelije« .

Vitalni sastojak koji remeti metabolizam i izaziva pojavu raka Krebs je izdvojio kao vitamin B17.

Kako je došlo do toga da milionima ljudi nedostaje jedan vitalni hemijski element?

Dr Krebs je nakon dugogodišnjih istraživanja utvrdio da su ljudi vekovima jeli hleb od zrnevlja prosa i lana koje je bogato upravo vitaminom B17.

Generecijama su žene mrvile koštice od kajsije, šljive, trešnje, jabuka i drugih vrsta voća iz familije Rosaceae (ruže).

Mešale su ih zajedno sa mesnatim delom voćke spravlajući džem.

Prosto, ništa se nije bacalo.

U Bibliji se čak može naći i zanimljiv citat gde Bog, nakon što je stvorio čoveka i ženu, kaže: "... dajem vam biljke sa semenom, rasutim po čitavoj planeti, i svako drvo koje ima plod sa semenom biće vaša hrana".

Istraživanja su pokazala da himalajsko pleme Hunze uopšte ne pati od raka i kardiovaskularnih oboljenja.

Ishrana im je bazirana upravo na uzimanju hrane sa koščicama kajsije i zrnevlju prosa.

Da dodam da voda koju piju ima mnogo više CEZIJA, a on je taj koji kada „vidi“ ćeliju kojoj je pao pH povuče u nju kalijum iz krvi, podigne pH na 8 i ubije ju.

Ali, kada se pripadnici ovog plemena izlože zapadnjačkoj ishrani, nakon što napuste svoje izvorne prehrambene običaje, počinju da pate od svih ovih bolesti.

Pošto pripadnici ovog plemena inače jedu veoma malo mesa, pobornici vegetarijanske ishrane su odmah zaključili da je to razlog.

Ali nije tako.

Krebs je zapravo našao da postoje još dve grupe ljudi koje uopšte ne oboljevaju od raka. Jedni su upravo mesojedi, drugi biljojedi.

Tako u jelovniku Eskima i Indijanaca, naročito iz Hopi plemena u Arizoni i koji također piju vodu sa više CEZIJA, koji takodje ne pate od ovih bolesti, prevladjuje meso koje uključuje i divljač.

To je najčešće meso jelena, dopunjeno raznim divljim bobičavim sezonskim voćem. Što je najzanimljivije, kod ovih ljudi uopšte ne postoji gojaznost, iako svakodnevno u organizam unose velike količine životinjske masti.

Ipak, i za Himalajce i Indijance i Eskime zajedničko je što koriste hranu tipičnu za njihovo prirodno okruženje.

Kada se pažljivo analiziraju sastojci te hrane vidi se da je vitamin B17 obavezno prisutan u svakoj.

Vrsta jelena koja im je u jelovniku, prevashodno se hrani travama koje sadrže nitrilosome koji su izvor vitamina B17.

Razno osušeno voće koje Eskimi i Indijanci jedu, takodje sadrži velike količine vitamina B17.

Na žalost, većina zapadnih civilizovanih kultura, odavno je prešla na hleb od pšenice, koja uopšte ne sadrži nitrilosome i KOJA UOPŠTE NIJE ZDRAVA NI U KOM OBLIKU.

Trava koju koriste domaće životinje za ispašu, sadrži samo tragove nitrilosida. Imala bi ih možda više, da čovek nije počeo veštački da preorava i seje razne vrste trava, tamo gde one po prirodi nikada ne bi nikle. Tako za razliku od "civilizovane" stoke, indijanska i eskimska jede samo ono što je niklo u prirodnom staništu.

Tako su čoveku koji jede meso i tu uskraćene mogućnosti da unese vitamin B17. Pleme Hunza i Eskimi dobijaju u ishranu od 250 do 3000 miligrama vitamina B17 svakog dana.

Evropljani i Amerikanci jedući "civilizovanu" i "fast fud" hranu, primaju jedva 2 miligrama dnevno.

Košnice su odavno izbačene iz jelovnika.

Laetril, Amigdalina, B17 zvanično je prihvaćen kao vitamin 1952.godine.

Ali onda su krenuli žestoki napadi na njega.

Ako se uzme u obzir da se danas obrću stotine milijardi dolara na istraživanja uzroka nastanka raka, da se u tu svrhu osnivaju brojne fondacije i u njih slivaju stotine miliona dolara, da veliki broj fabrika u svetu proizvodi, a još više apoteka prodaje razne hemijske lekove koji se mogu koristiti u skupoj terapiji ove bolesti..., ispada da od ove »opake bolesti« mnogo više ljudi živi nego što od nje umire.

Čak 200 MILIJARDI dolara godišnje u svetu troši se na istraživanja o nastanku raka, na lečenje uz pomoć citostatika i ostalih skupih medikamenata, zračenja, hirurške tretmane, itd.

Američko "Društvo za borbu protiv raka" najbogatija je neprofitna organizacija u svetu.

Mnoge žrtve ove "opake bolesti" zaveštavale su, i dalje to čine, čitavu imovinu ovoj organizaciji, verujući u njene iskrene napore da se bolesti stane na put i konačno pronadje famozni lek.

O naporima miliona obolelih širom sveta koji grozničavo pokušavaju da stignu u prestižne i skupe američke klinike, specijalizovane za rak i dobiju najbolji (i najskuplji) tretman, ne treba ni govoriti.

Šta bi se sa čitavom armijom zaposlenih i unosnim farmaceutskim biznisom dogodilo ako bi se pronašlo da je rak samo posledica pogrešne ishrane i nedostatka vitamina B17 koji se lako može sinteteizovati iz koštica kajsije, limuna, breskve, jabuke, tropske kasave...?

Ko može patentirati jabuke i kajsije kao svoj proizvod?

Naravno, niko!

Hemoterapija, zračenja, citostatici, skupa genetska istraživanja (koja se pod navodnom brigom za zdravlje ljudi više rade zbog ispitivanja bojnih otrova) postali bi nepotrebni i morali bi se pravdati na drugi način.

U nemogućnosti da patentiraju hemijski sastav Laetrila, kako je Krebs nazvao izolovani B17, jer ga ima svuda u prirodi, i to jeftino, multinacionalne farmaceutske kompanije su, uplašene za svoj profit koji su ostvarivale od terapija citostaticima i zračenjem, krenule u žestoku kampanju protiv ovog vitamina.

Zato je objavljivanje teorije o vitaminu B17 odmah naišlo na žestoka osporavanja u SAD, o čemu je u svojoj knizi »Svet bez raka« pisao Edvard Griffin, još sedamdesetih godina prošlog veka.

Predvodnici u ovome bile su velike farmaceutske kompanije, preko američke vlade, korumpiranih lekara i biohemičara koji su se mimo svake etike trudili da u medijima Laetril (vitamin B17), prikažu kao veoma otrovan i opasan.

Pokrenuta je žestoka medijska kampanja u kojoj je iznesena tvrdnja da Laetril u sebi sadrži otrov cijanid.

Nije, međjutim, pominjano da cijanid postoji i u vitaminu B12, pa se on ipak slobodno prodavao u apotekama.

Na čelu čitave kampanje zapravo se nalazila američka FDA (državna služba za kontrolu lekova i hrane), a koja je propisivala da je za odobrenje upotrebe nekog leka i njegovo patentiranje, isti morao proći rigorozne procedure i ispitivanja koja se vrše nekoliko godina, sa elaboratima na hiljadama stranica. Čitava procedura farmaceutsku kompaniju bi koštala stotine miliona dolara. Kompanija koja ovo može da plati ima mogućnost da lek patentira i zaštiti svoje ekskluzivno pravo na prodaju, pa se ovako skupo istraživanje samo tako i isplati. Ako se ne može ekskluzivno prodavati, nema istraživanja, nema leka.

A ko može imati isključivo pravo na ono što dolazi iz prirode, koštice kajsije na primer?

Sve ovo, naravno nije stvar brige za zdravlje ljudi, kako bi svaki milosrdan čovek pomislio, već elegantni trik monopolista da patentiraju lek na koji bi imali ekskluzivno pravo prodaje.

Ako se to ne može ostvariti, istraživanja se ne bi ni vršila.

U tom smislu, ni jedno istinsko istraživanje delovanja Letrila nije ni vršeno. Nije se isplatilo.

Dr. Ričard Krout iz FDA još 1982. javno je izjavio da ON nikada nije i nikada neće odobriti za upotrebu lek nekog pojedinca, već samo velike farmaceutske kuće sa neograničenim finansijama.

Ulog za novi lek je praktično najmanje 100 miliona dolara.

Tako, u slučaju "Laetrila", koji je Krebs sinteteizovao iz koštica kajsije, zapravo nikada nije vršeno ni jedno ozbiljno istraživanje, a FDA je naložila da se na "Laetril" stavi etiketa - otrovan.

A Amerikanci, poznato je, veruju svojoj vladi i medijima.

Pošto su farmaceutske kompanije značajni finansijeri predizbornih kampanja američkih političara, i državna Administracija za hranu i lekove (FDA) lako je potpala pod njihov uticaj.

Kako su i mediji pod kontrolom istog multinacionalnog globalnog lobija, objavljena je i priča koju su prenele sve američke novine i televizije o tome kako se jedan nesrećni par u San Francisku otrovao kampujući u prirodi i jedući sirove koštice od kajsija. Ipak, nekoliko nezavisnih i sumnjičavih novinara, nikada nije uspelo da otkrije identitet tih ljudi i šta se stvarno dogodilo.

Tako se Laetril našao u prodaji sa etiketom da je opasan po zdravlje ljudi i njegova upotreba išla je na sopstveni rizik korisnika.

Ljudi širom sveta od tada veruju da je jedenje koštica od kajsija samoubistveno.

Nije pomoglo ni to što je Dr Krebs sam sebi, šezdesetih godina pred brojnim novinarima, ubrizgao veliku dozu "Laetrila" i ostao živ.

Umro je 1996. u devedesetoj godini.

Tobožnji naponi da se lek protiv raka pronadje potiču još iz vremena Ričarda Niksona, koji je borbu protiv raka (1971.) proglasio za strateški cilj SAD.

Odmah je iz državnog budžeta odobrio ogromna sredstva za istraživanja.

Ali, ništa se na tom planu epohalno nije dogodilo.

Milioni ljudi i dalje umiru od raka, a broj obolelih se alarmantno povećava.

Kako je to moguće?

Dvostruki nobelovac dr Lajnus Pauling je čak javno izjavio: " Svako treba da zna da su istraživanja o raku obična prevara."

Dobitnik Nobelove nagrade, dr.Otto Warburg, na susretima Dobitnika Nobelove nagrade, 30. VI 1966. godine izjavio je :

"Danas nitko ne može reći, da se ne zna šta je rak, njegov osnovni uzrok i kako bi ga trebalo lečiti.

Naprotiv, danas nema bolesti kojoj se osnovni uzrok bolje poznaje, pa tako danas, neznanje više nije opravdanje, da se ne može učiniti ništa više od hemoterapije i zračenja.

Koliko dugo će se izbegavati pravi sistemi lečenja zavisi od toga koliko dugo će proroci agnosticizma uspevati u sprečavanju primene naučnih saznanja na području raka, jedini razlog je isključivo njihova zarada.

U međuvremenu, milioni ljudi moraju umreti nepotrebno."

Štaviše, zna se za nekoliko veoma uspešnih terapija, koje su sve suzbijene upravo od strane kanceromafije.

Jedna se zasnivala na korišćenju radiotalasa određene frekvencije koji su ubijali maligne ćelije (naprava Rajmonda Rajfa), dok su ostale terapije uglavnom počivale na lekovitom bilju.

Svi koji su imali rezultate u borbi protiv raka završili su na sudovima, nakon što su ih bankari iz Vol Strita prethodno obišli i pokušali da dobiju ekskluzivna prava za patent. Kad im to nije pošlo za rukom ili im se posao jednostavno nije isplatio, stvari su zataškane, a laboratorije i klinike zatvorene.

Terapija vitaminom B17, odnosno "Laetrilom", bila je najviše osporavana. Ovaj alternativni lek prikazan je kao "otrovan i opasan", baš kao i jedenje koštica od kajsija, a teorija doktora Krebsa kao "šarlatanstvo i prevara".

Način kako su se SAD borile protiv ovog alternativnog leka, upravo pokazuje sistem funkcionisanja društva baziranog isključivo na profitu i lobijima.

Naime sva istraživanja koja su vršena na "Laetrilu", radjena su tako da dokažu da je otrovan. Ni jedno istraživanje koje bi pokazalo njegovu efikasnost nije radjeno.

Kako bi pred javnošću bili još ubedljiviji, najpoznatija američka bolnica i institut za rak Sloan - Ketering je svojim neprikosnovenim autoritetom, odlučila da angažuje vrhunske svetske stručnjake koji su se bavili proučavanjem raka. Pošto su njihovi nalazi u vezi delovanja "Laetrila" bili pozitivni, bolnica je falsifikovala njihove izveštaje, a Ralf Mos, zadužen ispred bolnice za odnose sa javnošću morao je da predstavi laž.

Mos je to odbio, i dobio je otkaz.

Od tada se bavi pisanjem o kanceromafiji.

Najveći donatori i zaštitnici Sloan-Ketering Instituta za rak su kompanije koje zapravo snabdevaju ovu bolnicu lekovima za hemoterapiju i ostalim antikancerogenim medikamentima.

Ako se vidi ko su članovi Upravnog odbora Instituta bili u to vreme (1954.), mogu se lako uočiti bankari iz Vol Strita, poput Rokfelera, Morgana, predstavnici General Motorsa, Američke komisije za atomska istraživanja, moćnih hemijskih kompanija i drugi.

Danas, kompanija Bristol-Majers troši preko jedne milijarde dolara godišnje na istraživanja raka i spravljanje novih lekova.

Bristol - Majers snabdeva pola sveta lekovima za hemoterapiju.

Članovi upravnog odbora ove kompanije istovremeno su i na čelnim funkcijama u američkom Nacionalnom institutu za istraživanje raka (NCI). Na primer: Pol A. Marks je predsednik Izvršnog odbora u bolnici Sloan-Ketering i istovremeno direktor moćne kompanije Fajzer (Pfizer), koja proizvodi lekove koji se koriste u hemoterapiji.

Džejms Robinson je član upravnog odbora Sloan - Keteringa i direktor Bristol - Mejersa.

Sve to je razlog zašto su Sloan - Ketering bolnica, Nacionalni institut za rak (NCI), Društvo za borbu protiv raka (ACS), Američka medicinska asocijacija (AMA), kao i Administracija za hranu i lekove (FDA), uključeni u borbu kojom se štite interesi profitera na ovoj bolesti.

Milioni ljudskih života nisu značajni, koliko je značajan profit.

O radu ove kanceromafije pisao je detaljno u svojoj knjizi " Svet bez raka" Edvard Griffin još 1974.

U Australiji su primenili sličnu tehniku, a poznato je da je australijski premijer Džon Hauard podržan upravo iz bankarskih krugova Vol Strita.

Prodaja "Laeterila" je zvanično zabranjena, ali ako neko baš želi da ga koristi, državna Služba za lekove (TGA) za svaki poseban slučaj može odobriti dozvolu za uvoz.

Da nekom ne bi palo na pamet da sam pravi lek, prodaja koštica od kajsije je zabranjena, a kajsije se u supermarketima prodaju očišćene.

Ali slučaj izvesnog Džejsona Dejvida Vejla, iz Njujorka dostigao je "komični" vrhunac u radu kanceromafije.

Vejl se od svoje 18 godine lečio od raka.

Koristio je samo prirodne lekove, i to posebno koštice od kajsije, kako mu je navodno, Bog sugerisao porukom u Bibliji.

Tako je Vejl odlučio da svoje, kako on tvrdi, uspešno izlečenje podeli sa drugim sapatnicima u SAD.

Osnovao je sopstvenu firmu preko koje je, i putem Interneta, prodavao koštice od kajsije, propagirajući teoriju dr. Ernsta. T . Krebsa.

Zaradio je oko 500 000 dolara, kada ga je FDA tužila što "medju bolesnima širi lažnu nadu" pričom o "lažnom leku" (Laetrilu), prodaje "visoko toksičan" proizvod (koštice od kajsije) i tako zaradjuje pare na tuđoj nesreći(!)

Vejl je osuđen na 63 meseca zatvora i potom još tri godine nadzora.

U presudi se doslovce kaže: "Nema naučne potvrde da Laetril nudi bilo šta osim lažne nade za obolele od raka, navodeći ih da ga koriste umesto da pristrupe konvencionalnom medicinskom tretmanu što pre".

FDA komesar Dr Lester Kroford još naglašava: " Ovim šaljemo snažnu poruku da nećemo tolerisati marketing fals medicine".

Vejlu je zabranjeno da se ikada više bavi preko svoje firme tim poslom. Firma se zvala "Hrišćanska Braća".

Ipak, Vejl se, dok služi kaznu preko svog Internet sajta i dalje bavi promovisanjem vitamina B17, pitajući se zašto se FDA toliko zalaže za "konvencionalno lečenja" koje podrazumeva zapravo spaljivanje ćelija

zračenjem i hirurgiju koja ljude sakati, a zabranjuje svako aleternativno lečenje kojim neko pokušava sebi da pomogne.

Za Vejla i njegove pristalice ovo je najbolja potvrda kako u Americi vlada kanceromafija.

B 17

1802. izvesni hemičar Bon otkrio da se za vreme destilovanja vode iz gorkog badema oslobadja se hidrocijanidna kiselina (a koja je uvek u molekulu sa vitaminim B17). Veoma brzo, mnogi istraživači postali su zainteresovani da analiziraju taj ekstrakt. Tako je prvi put izolovana bela kristalna supstanca koja je nazvana AMIGDALIN od grčkog naziva amigdala.

Engleski naziv za badem je almond, fransuski - amandula.

Upotreba "Amigdalina" datira još od 1843. godine, mada se u drevnoj Kini može naći podatak da je korišćen gorak badem koji sadrži izvesne supstance kojima su lečene pojave tumora pre više od 3000 godina.

B17 je u velikim količinama upravo prisutan u gorkom bademu.

Čak i jedan egipatski papirus od pre 5000 godina pominje korišćenje "aqua amigdaloruma" za lečenje tumora na koži.

Ali sistematizovana studija o vitaminu B17 nije radjena sve od pedesetih godina prošlog veka.

Vitamin B17 je zapravo pročišćen iz "amigdalina" i to je 1952. godine učinio Ernst T. Krebs, mladji.

Nazvao ga je LAETRIL (Laetrile) što je skraćunica od laevo-mandelonitrile-beta-glucuronoside i farmakološki je naziv za nitriloside (Beta-cijanoforične glikozide).

Da se radi o vitaminu B17 zvanično je prihvaćeno 1952.

KAKO DELUJE B 17?

Krebs je otkrio da se u molekulu B17 nalaze čak dva toksična elementa.

Jedan je cijanid, a drugi benzaldehid.

Pored njih nalaze se i dve jedinice glikoze.

Sve ovo je u molekulu "zaključano", a da bi se cijanid i benzaldehid (koji su zajedno još jači otrov) aktivirali, molekula se mora "otključati".

U organizmu se kao nadležni enzimi za "otključavanje" ovog molekula nalaze rodenaze, koje imaju zadatak da neutrališu cijanid i benzaldehid iz molekula i konvertuju ih u bezopasane produkte i beta-glikozidaze, koje ih puštaju da deluju otrovno, formirajući otrovni hidrocijanid (HCN).

U Laetrilu (vitaminu B17) samom ne postoji hidrocijanid, kao što su iz FDA u početku tvrdili, već se on mora NAPRAVITI u organizmu.

Za pravljenje otrova je zadužena pomenuta beta-glikozidaza.

Rodenaze i beta-glikozidaze nalaze se u čitavom organizmu, ali najveća je koncentracija beta-glikozidaza je u malignim ćelijama.

I to do sto puta veća, nego u zdravim ćelijama.

Tako se praktično otrovni hidrocijanid formira samo na mestu gde je kancer, a to ima za posledicu razaranje ovih ćelija.

Najzanimljivije je što, maligne ćelije od ovoga uopšte ne mogu da se brane, jer se drugi enzim, rodenaza, u njima uopšte ne nalazi.

Za ovaj efekat "otključavanja" molekula nitrilosida, koji sadrži cijanid i koji se nalazi u travama koje pasu i ovce, otkrili su odavno biohemičari i agronomi u Australiji, nakon jednog trovanja detelinom ovaca na ispaši.

Tako su zbog sigurnosti životinja koje su pasle belu detelinu, bogatu nitrilosidima, seme biljke modifikovali i nitrilosome odstranili.

U nitrilosidima se nalazio vitamin B17.

To je uradjeno jer su verovali da su se ovce otrovale baš hidrocijanidom jedući ovu detelinu.

Niko, međutim, nije posumnjao da je možda došlo do trovanja nekom drugom otrovnom biljkom, koje su neke ovce slučajno zahvatile.

Činjenica je i da se nisu sve ovce koje su jele pomenutu detelinu otrovale.

Ipak, sve australijske ovce od tada su ostale bez značajnog izvora vitamina B17.

Doktor Ernst T. Krebs uporno je objašnjavao u svojim brojnim radovima iz 1970. godine da je Laetril (B17) potpuno netoksičan.

Njegova smrtonosna doza iznosila bi 25 000 miligrama na kilogram telesne težine, kada ga je primenjivao na miševima i pacovima.

To je toliko netoksično da u nekim studijama voda koja se koristi u medicini za razblaživanja ima više toksina nego vitamin B17, uveravao je Krebs.

Konačno, pred brojnim novinarima i naučnicima, Krebs je ubrizgao sam sebi ogromnu dozu leka i nije se otrovao.

Ipak, strah od Laetrila je tako i u Australiji raširen.

Kada se knjiga "Svet bez raka", Edvarda Grifina napisana 1974. g. tamo pojavila, Laetril je bio u slobodnoj prodaji. Sada više nije. Umesto toga, Australijska Kancelarija za lekove (TGA - Therapeutic Goods Administration), danas razmatra svaki individualni slučaj onoga ko želi da se podvrgne lečenju Laetrilom, odlučujući da li da mu se omogući uvoz leka.

Onaj ko ovu dozvolu dobije, ima još teži zadatak da pronadje lekara koji će mu Laetril ubrizgati, po protokolima koji uz ovaj lek idu.

Takodje je posebnim propisima otežana nabavka koštica od kajsije kako bi se onemogućilo sintetizovanje kristala B17 onima koji bi želeli da ovaj lek sami prave.

U Americi je Laetril i danas raznim administrativnim procedurama eliminisan kao lek. Zato hiljade Amerikanaca obolelih od raka ide u Meksiko u jednu privatnu bolnicu ("Oaza nade") koja se specijalizovala baš za tretman raka Laetrilom.

Njen vlasnik, doktor Kontreras, jedan je od najvećih pobornika teorije doktora Krebsa.

GDE SE NALAZI VITAMIN B17?

Nitrilosidi se nalaze u preko 800 biljaka od kojih su mnoge jestive.

Vitamin B17 se nalazi u prosu, kukuruzu, lanu, tropskoj kasavi, semenju jabuke, bademu, slatkom kropmiru, salati, semenkama limuna trešnje, šljive, kruške, breskve, nektarine i mnogim drugim biljkama koje su odavno eliminisane iz ishrane savremenog čoveka.

Skoro sve koštice iz familije ruža (Rosaceae) imaju B17.

Koštice i semenke od voća imaju i druge hranjive materije: neke proteine, nezasićene masne kisline i različite minerale. Ipak, najveći izvor vitamina B17 su koštice od kajsije i tropska kasava.

KAKO IZGLEDA LEČENJE RAKA VITAMINOM B17 (LAETRILOM)

Najzad, svi koji žele da primene ovu terapiju moraju znati da: LAETRIL NIJE NIKAKAV ČUDOTVORAN LEK.

Takav lek za rak ne postoji, ne zato što je rak neizlečiv, već zato što je pojava kancera, po teoriji dr. Krebsa, posledica ukupnog poremećaja metabolizma, a tumor samo jedna vidljiva manifestacija tog poremećaja koja počinje na jednom organu, a zatim se širi na čitav organizam. »Laeteril« (vitamin B17) samo je JEDAN HRANJIVI SASTOJAK, čijim se unošenjem, rak ne povlači automatski.

„SAMO UZIMANJEM VITAMINA B17 NIŠTA SE NE MOŽE POSTIĆI, AKO SE ISTOVREMENO I DRUGI NEOPHODNI ELEMENTI U ORGANIZMU NE DOVEDU U METABOLIČKI BALANS.

ALI AKO SE UZIMA B17 UZ HIPOKRATOVU ANTITUMORNU DIJETU I RIFE GENERATOR IMATE VELIKE ŠANSE DA SE IZLEČITE.

**OVO JE ZA SADA JEDINI MOGUĆI PUT KOJI DAJE NADU ZA IZLEČENJE“-
dr.Roso**

Ovo je u lečenju raka najvažnije jer su svi biohemijski procesi u organizmu medjuzavisni.

Da bi vitamini delovali (bilo koji) mora biti dovoljnog lučenja enzima koji te vitamine razgradjuju i sprovode u sva tkiva.

Da bi se enzimi lučili u dovoljnoj meri moraju biti stimulisani nekim drugim hranjivim sastojcima, koji se takodje moraju uneti u organizam.

Ceo ovaj sistem je kompleksan, kompatibilan i prirodno definisan.

Svako narušavanje ovog sistema (na primer genetskim modifikovanjem biljaka koje su prirodna ljudska hrana) proizvodi lančanu reakciju.

Tako smo već naveli da su u Australiji genetski modifikovali detelinu koju su pasle ovce i eliminisali iz nje upravo nitriloside tj. Vitamin B17.

Tako, ma kolike doze "Laetrila" se uzimale, on se neće korisno razgradjivati ako u organizmu nedostaju pankreatski enzimi koji mogu da rastvore opnu maligne ćelije ili neki minerali.

Posebno je važan cink.

Cink vrši transport nitrilosida kroz tkiva.

Kod davanja injekcija "Laetrila" za prodiranje kroz tkivo neophodan je i dimetil-sulfooksid (DMSO).

U terapiji se daju i velike količine vitamina C, kao i emulzionisani vitamini A i E, a posebno vitamin B15.

Daju se su i neki drugi minerali i antioksidanti.

U svojoj klinici »Laetrilom« doktori Krebs, Hans Niper i Filip Benzel preporučuju da idealna enzimska kombinacija za delovanje »Laetrila« sadrži: Pancreatin (1250mg); Papain (150mg); Bromelain (150mg); Trypsin (125mg); Lipase (50mg); Amylase (50mg); a-chymotrypsin (45mg); Rutin (100mg); sirov koncentrat telećeg timusa (55mg); Zinc gluconate (10mg); Super oxide dismutase (50mcg); Catalase (200 jedinica); L-Glutathione (10mg);

Ovo navodimo samo da bi se videlo koliko su delovanja i samih enzima medjuzavisna, a njihova idealna kombinacija sa drugim vitaminima važna kako bi se maligna ćelija što bolje napala. Zato je važno da se terapija »Laetrilom« (iako je on sam potpuno netoksičan i u slobodnoj je prodaji, osim u SAD i Australiji) obavlja pod nadzorom lekara koji ima sa njim iskustva u terapiji.

U tretmanu raka "Laetrilom" u klinici "Oaza nade" u Meksiku, gde je 35 godina sprovodi poznati dr Kontreras, koristi se i hrskavica ajkule.

Zašto?

Ajkule su najzdravija bića na planeti.

Imune su praktično na sve bolesti koje čovek poznaje.

Veruje se da je skelet ajkule najodgovorniji za ovakav imuni sistem.

Po doktoru Kontrerasu ajkulina hrskavica blokira rast krvnih sudova smanjujući vitalnost kanceroznog tumora- blokira angiogenezu.

Ajkulina hrskavica stimuliše proizvodnju antitela i podupire čitav imuni sistem. Ovaj netoksični element koristan je i kod lečenja raznih zapaljivih procesa, reumatizma i oseteoartritisa.

Korišćenje ajkuline hrskavice je kontraindikovano sa trudnoćom i dojenjem što, takodje, treba napomenuti.

Mnogi uzimaju vitamin B17 u prirodnom stanju, preventivno ili kao dodatak terapiji. Najčešće se uzimaju gorki bademi iz koštice kajsije.

Badem koji nije gorak nema cijanida, što znači da nema vitamina B17 u sebi. "Latreil" je ipak manje toksičan od šećera i čak 21 put manje toksičan od aspirina.

Sa druge strane, svi klasični lekovi, koji se koriste u terapiji raka, izuzetno su otrovni.

Evo kako cijanid iz vitamina B17 (Laetrila) funkcioniše.

Maligne ćelije vole šećer i imaju 8 puta više receptora za uzimanje šećera od zdravih ćelija, a cijanid u koštici kajsije je okružen šećerom.

Maligne ćelije uzimaju šećer i truju se cijanidom.

Zato je jako važno da se ćelije raka navedu da jedu samo šećer sa cijanidom. Unošenje svakog drugog šećera u organizam za vreme lečenja treba eliminisati.

To znači ne jesti ni krompir koji je bogat karbohidratima koji se pretvaraju u šećer.

U protivnom ćelije raka će se slatko hraniti, ali se neće trovati.

Naprotiv, još bolje će napredovati.

Kod preventivnog uzimanja tableta "Laetrila" od 500 mg efekat se pojačava ako se uzima i 5 do 7 koštica kajsija dnevno jer se u košticama nalaze i drugi vitamini, minerali i enzimi, koji će se aktivirati i pomoći "Laetrilu" da se u telu asimiluje.

Najbolje je zapravo jesti čitavu kajsiju, a badem iz koštice prethodno dobro sažvakati. Ne gutati ceo.

Proteolitski enzimi (Vitalzym) vare proteinski omotač oko kancerozne ćelije i omogućavaju cijanidu da bude "svaren".

Tablete ovih enzima treba uzimati tri puta dnevno (3 do 6) na prazan želudac. Jedna ili dve tablete se mogu uzeti sa hranom kako bi se pomoglo u svarivanju i redukciji toksične nesvarene hrane.

Sve su ovo trikovi koje koriste lekari u lečenju raka uz pomoć "Laetrila".

Čitava ova metabolička terapija se vrši u dve faze, od kojih prva traje 21 dan, a druga još tri meseeca.

Ali, to je samo deo terapije.

Sa druge strane, pošto kao »okidači« za umnožavanje kanceroznih ćelija služe razne kancerogene materije, a one su u vidu raznih civilizacijskih dostignuća, potrebno ih je potpuno eliminisati iz organizma.

Zato za vreme lečenja treba potpuno obustaviti unos svih »kancerogenih okidača« ili ih svesti na najmanju moguću meru.

To znači: izbegavati namirnice životinjskog porekla, a potpuno isključiti slaninu, šunku, prerađevine itd.

Izbegavati hranu koja je zamrznuta i konzervirana i hranu sa veštačkim aditivima. Izbegavati sve što sadrži beli fluor i fluorisanu vodu (fluorid uništava enzime), so, ili beli šećer i veštačke zasladjivače (koji su izuzetno opasni).

Ne jesti ribu prženu u ulju, već samo kuvanu i pečenu.

Od sokova uzimati što više sveže cedjenog voća i povrća (HIPOKRATOVA DIJETA).

Vodu treba unositi minimalno do 3 l na dan.

Alkohol, duvan, kafa, sedativi, analgetici, moraju se isključiti.

Najmanje tri sata dnevno treba provesti na suncu, bez naočara sa zaštitnim UV filterima.

Što manje vremena provoditi na veštačkom svetlu, osim pod onim koje ima ceo spektar boja, kao fluorescentne cevi.

Izbegavati gledanje televizora kao i korišćenje losiona, toksičnih lakova za kosu, antiperspirant dezodoransa, karmina, maskara, pomada itd.

Jednostavno, prilagoditi se životu čoveka iz prirode.

1. Ne sme se preterati u jedenju semenki. Badem iz koštice treba prvo dobro sažvakati, a ne gutati.

2. Preporučuje se da dnevna do 70 koštica na dan. Mnogi ljudi uzimaju oko 15 koštica dnevno. Generalano uzima se jedna koštica na svakih 2,5 kg težine dnevno. Doktor Krebs preporučuje 30-do 35 dnevno.

3. Rak voli šećer. Šećer u semenu kajsije je okružen cijanidom. Kancer jede šećer, oslobadja se cijanid i truje ga. Zato, kada se jedu ove koštice treba potpuno eliminisati unošenje šećera iz drugog izvora.

4. Uz korišćenje tablete od 500 mg Laetrila, uzima se još 5-7 koštica jer one u sebi sadrže i druge vitamine, minerale i enzime koje dopunjuju terapiju kako bi se B17 dobro asimilovao u organizmu.

5. Uz terapiju B17 uzima se i Chemotrypsin ili još bolje Vitalzym koji treba da razloži proteinski omotač oko kancerogene ćelije kako bi B17 lakše delovao.

6. Seme lana treba prvo samleti u mlinu za kafu, jer se celo zrno u crevima teško rastvara, tako da se B17 ne oslobadja. Laneno ulje ne sadrži B17.

